

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διακριθῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδαποιήσεις καὶ ἀγγεῖλαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Αἱ ἐκλογικαὶ μεταρρυθμίσεις.

Δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι ποία τις ἔσεται ἐν τῇ Βουλῇ ἡ τύχη τῶν εἰς αὐτὴν εἰσαχθέντων ἤδη νομοσχεδίων, δι' ὧν ἐπιδιώκονται ἐκλογικαὶ τινες μεταρρυθμίσεις εἰς τοὺς ἐν ἰσχύει ἐκλογικοὺς ἡμῶν νόμους καὶ ἀνὰ τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα θὰ τύχῃσι τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως· τοῦτο δὲ διότι, καθ' ἃ λέγεται, ἡ ἐπιψηφισίς τῶν ἀπαντᾶ ἐν τῇ Βουλῇ ἰσχυρὰν ἀντίδρασιν, καὶ ὅτι ἡ ὑπεβολὴ τῶν μόνῃ ἐκλόνισε καὶ ἠθρῆνωσε τὰς σχέσεις τῆς πλειοψηφίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄλλ' ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τὰς τύχας τῶν νομοσχεδίων ἐκεῖνων, γνωρίζομεν ὅμως καλῶς ἤδη ποῖαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ κοινοῦ αἱ προβαλλόμεναι μεταρρυθμίσεις τῶν ἐκλογικῶν ἡμῶν νόμων καὶ πῶς ἐκρίθησαν αὐταὶ ὑπὸ τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ περρωτισμένης μερίδος τοῦ τόπου. Δυνάμεθα ὅθεν νὰ εἰπώμεν, ἄνευ κινδύνου διαφυσέως, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑπεβληθέντα εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς νομοσχέδια ἐκεῖνα, ἐθεωρήθησαν πρὸς πάντων τῶν εὐφρονούντων πολιτῶν ὡς προδιόντα ἀγαθῆς ἐμπνεύσεως καὶ ὡς ἀφετηρία ὑγιεινῶν σκέψεων καὶ πρακτικωτέρων μεριμνῶν ἐπὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν θεμελιωδῶν τοῦ Κράτους θεσμῶν. Ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων ἡ νοσημονεστερα καὶ ἀνεξάρτητος μερίς τοῦ τόπου πολλὰ ἀναμένει τὰ ἀγαθὰ διὰ τὸ διέπον ἡμᾶς πολιτικὸν σύστημα, ἀποβλέπει δ' εἰς αὐτὴν ὡς εἰς θεραπείαν χρονίων νοσημάτων. Ἐὰν δὲ τινες ὑπῆρχον καὶ παρ' ἡμῶν οἱ ἐνδοιαζόντες περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων, ἡ ἔξοχος ὁμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἀπολογουμένου ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἡ ἀσταχὺς ἐξέλεγχίς τῶν ἐκ μέρους τῶν ἀντιφρονούντων, ἦσαν πάντα ἐνδοιασμὸν περὶ αὐτῶν καὶ τὰ ἐστήριζαν πλειότερον ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει. Καὶ αἱ προφανῶς ἐκ τῶν ἐκλογικῶν τούτων μεταρρυθμίσεων θλαπτόμενοι, εἰς τὰ λεγόμενα εὐφρῆμως πολιτικὰ συμφέροντά των, δὲν τολμῶσι νὰ προσβάλωσιν αὐτὰ εἰς τὴν βάση των, ἢ νὰ καταδείξωσι μίαν αὐτῶν θλαπτικὴν συνέπειαν, ἀλλὰ πονήρως ἄλλας ἐπιφέρουσι κατ' αὐτῶν ἀντιρρήσεις, οἷον τὸ ἀκατάλληλον τοῦ χρόνου καὶ τῶν περιστάσεων πρὸς μελέτην τοιούτων νομοθετημάτων κλπ. Ἄλλ' ἂν ὑπάρχωσι μεταξύ ἡμῶν καὶ ἀντιλέγοντες ἐπὶ τῆς ὠφελιμότητος τῶν ὑπεβληθέντων νομοσχεδίων, ἡ ἀντιλογία αὕτη, ὡς ἐκ τῆς πηγῆς τῆς καὶ τῶν ἐλαττηρίων τῆς, μόνον εἰς στήριξιν τῆς ὑπὲρ αὐτῶν γνώμης συμβάλλει, διότι ἐπαναλαμβάνομεν, ἡ ἠθικό-

της καὶ ἡ ἀξιοπιστία τῶν κατὰ τῶν νομοσχεδίων ἐξανισταμένων, καθιστᾶ ὑποπτον τὴν κρίσιν των παρὰ τῷ κοινῷ, ὅπερ πολὺ καλῶς τοὺς γνωρίζει. Ἐκ τούτου πολλοὶ οἴτινες δὲν ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσωσιν ἐπισταμένως τὰς ὑπεβληθείσας μεταρρυθμίσεις τῶν ἐκλογικῶν νόμων καὶ ἀναζητήσωσιν ὅλας αὐτῶν τὰς ἀναφορὰς πρὸς τὸ διέπον ἡμᾶς πολιτικὸν σύστημα, ἐκτρώθησαν ὑπὲρ αὐτῶν μόνον καὶ μόνον, διότι ἠλέησεν τὴν κατ' αὐτῶν καταφορὰν ἐνίων οἷς δὲν ἐσυνείθισαν νὰ βλέπωσι συνεισφέροντας εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τέλος τὰ νομοσχέδια ἐκεῖνα ἐπεδοκιμάσθησαν ὑπὸ τῆς συλλογιζομένης μερίδος τοῦ τόπου καὶ παρ' αὐτῆς ἀνομιένται ἡ ἐπιψηφισίς των ὡς γεγονός αἴσιον καὶ ὡς ἀφετηρία νέου πολιτικοῦ βίου.

Καὶ ἂν ἔλλαιπον τόσα τοῦ παρελθόντος ἔκτροπα, πείθοντα περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν πολιτικῶν ἡμῶν θεσμῶν καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεώς των, ἤρκει νὰ πείσῃ νομιζομεν περὶ ἀμφοτέρων τούτων ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐπιδοκιμασία τῶν ὑπεβληθέντων νομοσχεδίων. Διὰ τῆς ἐπιδοκιμασίας ταύτης τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν ἀρκοῦντως μαρτυρεῖ ὅτι ἀπέβλεπε πᾶσαν πᾶσιν πρὸς τὸ διέπον ἡμᾶς πολιτικὸν σύστημα καὶ ὅτι ἐπέστη ὁ χρόνος τῆς διαρρυθμίσεως κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος.

Θὰ ἦτο, τῇ ἀληθείᾳ, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνάξιος καλλητέρου μέλλοντος ἐὰν ἐπανεπαύετο ἀμέριμος ὑπὸ πολιτικὸν οἰκοδόμημα ὅπερ ἀπειλεῖ πτώσιν κατ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη καὶ ἐὰν ἠλιθίεν εὐημερίαν καὶ σωτηρίαν ἐκ πολιτικοῦ συστήματος ὅπερ κατεδείχθη μέχρι τούδε, διὰ τούτων ἐμφανῶν καὶ ἀλγεῖνων ἀποτελεσμάτων, ὅτι μόνον τὴν κακοδαιμονίαν του καὶ τὸν ὀλεθρὸν του παρασκευάζει. Ἐὰν αἱ πολιτειολόγοι τῆς Ἠρωτευούσης εὐρίσκουσι τὰ νέα νομοθετήματα λίαν τολμηρὰ κατὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἀντισυνταγματικά κατὰ τὴν ὑπόστησιν, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οὔτε ἀρκεῖται εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ ζητεῖ εὐρυτέρας μεταρρυθμίσεις καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς θεμελιωδεστέρους θεσμοὺς οὗς ἐπαναστατικὴ παραζάλη ἀνεκέρηξεν αἰδίου· ἵνα τετῆ τέρμα εἰς πολιτικὴν φαυλότητα γενέσθωσαν ὅλων τῶν δεινῶν καὶ κασαστάσαν πλέον ἀφόρητον, ἐνώπιον οὐδεμιᾶς μεταρρυθμίσεως διστάζει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, εἶναι δὲ διατεθειμένος τὰ πάντα νὰ δοκιμάσῃ ἵνα τὰ πάντα βελιώσῃ.

Τούτο ἴσως φαίνεται ἀπίθανον εἰς τοὺς ἀγνωστοὺς τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ κρίνοντας τὰς τάσεις τῶν λαῶν ἐξ ἄλλων δεδομένων. Βεβαίως παρ' ἄλλοις λαοῖς ἀπαντᾶ φανερόν ἡ ὑπολαθάνων ὁ ἀγὼν περὶ ἐπιτάσεως τῶν ἐλευθεριῶν καὶ πᾶσα αὐτῶν ἐπέκτασις λογί-

ζεται κατάκτησις ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας. Ἴσαρ' ἡμῶν τούναντιον ὁ λαὸς περὶ ἐνός μόνου ἐδιδάχθη ἐν τῇ ἀσκήσει εὐρυτάτων ἐλευθεριῶν ὡς ἀπολαύει ἐκνηπιότητος του· ὅτι αἱ ἐλευθερίαι αὐταὶ τῷ ἐγένοντο ἡ ἐπαχθεστερα δουλεία καὶ κατηργάσαντο τὴν κακοδαιμονίαν του, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε τὸν περιορισμὸν των νὰ λογίζηται ἀγαθὸν καὶ ν' ἀποβλέπῃ εἰς αὐτὸν ὡς εἰς σωτηρίαν.

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀποτεινόμενοι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ν' ἀποδείξωμεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀλγεῖνου τούτου συμπεράσματος, ἡ καθ' ἡμέραν δὲ πείρα ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ τόσον εὐγλώττως, ὥστε πᾶσα ἄλλη ἀπόδειξις ἤθελεν εἶσθαι ὅπως περιττή. Ἄλλως τε ὁ ἀνερευνῶν ὅλας τὰς σκοπιὰς ὁδοὺς δι' ὧν ἠχθῆμεν εἰς τὸν ὀλιβερὸν τούτον σταθμὸν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, εἰς ὃν σήμερον ὄλοι ὀρηγοῦμεν, θὰ ἀνακαλύψῃ ὅτι ὄλοι ἀφετηρίαν ἔγχευσι τὰς χαριτωμένας ἐλευθερίας μας, ὡς διεμορφώθησαν παρ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐξασκοῦνται.

Ἄλλὰ πρόκειται ἄρα γε ἐν τοῖς εἰσαχθεῖσι νομοσχεδίοις περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν καὶ διασαλεύεται δι' αὐτῶν ὁ θεμελιώδης νόμος τοῦ Κράτους, ὡς εἶπον τινες πρὸς ἀπλόαν τῶν ἀπλουστερών; Νομιζομεν ὅτι περὶ τούτου οὐδεμίαν δύναται νὰ ὑρίστανται πλέον ἀμφιβολία, μετὰ τὴν λαμπρὰν ἀπολογίαν τῶν νομοσχεδίων ἐκεῖνων παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡτις πανταχοῦ, ἐπεκροτήθη διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὸ σθένος τῶν συλλογισμῶν. Ἐὰν δὲ ὁ κ. Τρικούπης δὲν ἐδασμεύετο τὴν γλῶσσαν ὑπὸ τῆς ἐπιβαλλομένης αὐτῷ ἐπιφλάξεως ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ δὲν ὑπεχρεώετο νὰ τηρήσῃ ὄλην τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀντιπροσωπεΐαν τοῦ ἔθνους ἀφοφροσύνην, ἦνοιγε δὲ τὸ στόμα καὶ ἔλεγε πρὸς τὸ ἔθνος, ἄνευ περιστροφῶν καὶ συγκυλίψεων, ποία κακὰ ἐγνώρισεν ὡς πρωθυπουργὸς τοῦ Κράτους ἐκ τῆς πληθῆος τῶν Βουλευτῶν, ἐκ τῆς περιορισμένης ἐκλογικῆς περιφέρειας καὶ ἐκ τῆς εἰς τὴν πολιτικὴν ἀναμίξεως τῶν ἀξιοματικῶν, καὶ πάντα ταῦτα τὰ ἔλεγε μετὰ τὴν οἰκειάν αὐτῷ δύναμιν τοῦ λόγου, θὰ ἐβλέπαμεν ἐὰν δὲν ἐτρέποντο εἰς σφήνην οἱ ἀκροώμεναι αὐτοῦ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ κύριοι ἀντιπρόσωποι ἡμῶν καὶ ἐὰν μιᾶ φωνῇ τὸ ἔθνος δὲν ἐπεσφῆμεν τὰ νέα νομοσχέδια. Ἄλλὰ καὶ πρὶν ἢ γίνῃ τοῦτο παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἢ ἄλλου τινός, τὸ ἔθνος ἐκπικρὰς πείρας ἀγόμενον παίθεται ὅτι ἐκ τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων τούτων ὀφείλομεν ν' ἀρξώμεθα τῆς ἀνακαινίσεως τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ συνεπῶς μετ' ἀκροῦ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὰς τύχας των ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Εἰς ἐπίμετρον

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ συζητούμενα ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδια περὶ ἐκλογικῶν μεταρρυθμίσεων ἀναδημοσιεύομεν μεταφέροντες ἐκ τῆς ἀ' Ἀκροκόλως τὰ ἐκφραστικώτερα μέρη πολιτικῶν τινῶν ἐπιστολῶν δημοσιευομένων ἐν τῇ ἄνω ἐφημερίδι:

Φρονῶ ἀδιστακτικῶς ὅτι, ὅπως διοικήθῃ ἡ Ἑλλάς, δεῖν νὰ λείψῃ ὁ Βουλευτής. Τὸ πῶς θὰ λείψῃ, ἂν διαρκῶς, ἂν προσωρινῶς, ἂν πραγματικῶς, ἂν μεταφορικῶς, τοῦτο εἶναι ζήτημα λεπτομερειῶν. Ἡ οὐσία, ἡ ἀνάγκη, τὸ ἀναπόφευκτον εἶναι τοῦτο: ἐνόσω ὑπάρχει βουλευτής, ὅπως ἐμορφώθῃ τὸ ὄν τοῦτο παρ' ἡμῖν, διοικήσει ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀδύνατον. Ἄν ὑπάρχῃ δὲ τόπος, ὅστις γράζει διοικήσεως, εἶναι ὁ τόπος μας. Τὰ πάντα εἶναι παρ' ἡμῖν ἀνοργάνωτα καὶ τὰ πάντα χρῆζουσιν οργανώσεως. Εἰς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι ὁ οργανισμὸς εἶναι ἀσυμβίβαστος μετὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ βουλευτοῦ, ἀναφέρομεν γεγονότα τινὰ ἐκ τῆς τριετοῦς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη. Ἐπ' αὐτῆς ἐγένοντο ἀπέπειραι μεταρρυθμιστικαὶ καὶ στοιχίσασαι μάλιστα οὐκ ὀλίγον εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ Κράτους αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐναυάγησαν. Διαιτί; ζήτησατε τὴν γυναῖκα, τὸν ὄφιν, τὸν Βουλευτὴν. Ζήτησατε τὸ μίasma, τὸ μικροβίον τὸν Βουλευτὴν.

Ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἐκείνης ἐγένετο σπουδαία ἀπέπειρα ταχυδρομικῆς οργανώσεως τοῦ Κράτους, τὸ ὅποιον ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην εὐρίσκειτο καὶ εὐρίσκειται ἔτι εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνου; καιροῦς, ὅποτε λόρδοι; τις, περιηγούμενος τὴν Πελοπόννησον καὶ ζητήσας νὰ ὀδηγηθῇ εἰς ταχυδρομείον, ὀδηγήθη ἐνόπιον ἀρειμανίου κρεοπώλου, κόπτοντος τῇ ἄρᾳ ἐκείνη παγίδια, καὶ ἀφ' οὗ ἐπερίμενε μετὰ δέου, ἀλλὰ καὶ πολλῆς περιεργείας, τὸ τέλος τῆς κρουρηγῆσεως, εἶδε τὸν ἀθάνατον χασάπην ὑπερηφάνως ἐξάγοντα ἐκ τοῦ σελαχιου του, ὅπερ ἦν αὐτὸ τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ λόρδου!

Ὁ κ. Τρικούπης, θέλων νὰ τεθῇ τέρας εἰς κατὰστασιν κατεσχύνουσαν μὲν ἡμᾶς πρὸ τῶν ξένων, ζημιούσαν δὲ προμερὰ ἡμᾶς αὐτοὺς, μετεκαλέσατο Βέλγον διοργανωτὴν, μεγάλως τιμώμενον ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, διευθύνοντα αὐτὸν τοῦτον νῦν τὰ Βελγικὰ Ταχυδρομεία, τοῦθ' ὅπερ ἐν τοῖς πεπολιτισμένοις κράτεσι μέγα σημαίνει διότι ὁ δόκτωρ Στέφαν ἐν Βερολίῳ καὶ ὁ ἀοιδίμος Φώσσετ ἐν Λονδίῳ λογιζονται μεταξὺ τῶν ἐξόχων προσωπικοτήτων τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἀνήκουσι. Πρὸς τῷ Βέλγῳ διοργανωτῇ εὐτυχε διεθύνων τὰ ἡμετέρα ταχυδρομεία ἀνὴρ, ἂν καὶ μὴ εἰδικός, ἀρχικώτατος ὅμως, αὐστηρὸς εἰς ἄκρον καὶ φιλοδοξῶν νὰ εἰσαγάγῃ τάξιν εἰς τὸν κλάδον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου ἐτάχθη. Τί κατώρθωσαν ἐν τούτοις ὅτε σοφὸς διοργανωτὴς καὶ ἀμείλικτος διεθυντής; Αὐτόχρημα μία ντροπὴ εἰς τὸ νερό. Ἡ ἐπιρροή τῶν περιωρισθῆ ἐπὶ τῶν ἀψύγων, διότι μόνον τὰ δυστυχῆ ἄψυχα ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχουσι χαμοθεῖν, δὲν ἔχουσι βουλευτὴν, ἂν καὶ αἱ Ἐθνικαὶ Γαῖαι καὶ τὰ Ἐθνικὰ Οἰκόπεδα εὗρον πολλοὺς προστάτας καὶ παρὰ βουλευτοῖς καὶ παρὰ κομματάρχαις. Ἀνηγέρθη ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ ταχυδρομικοῦ καταστήματος, καλοῦ διὰ σταυλὸν ἡ ἀχυρῶνα, σερνοπρεπεστέρᾳ οἰκοδομῇ, εἰσέχθη τάξις τις εἰς τὰ τμήματα καὶ τὰ διαχωρίσματα, ἔπαυσε τὸ φρόδην μίγδην ἐκεῖνο ἐν τῇ Κεντρικῇ Διευθύνσει, ἐκανοπίθησαν αἱ μεγάλαι διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς ἐργασίας, ἴσως ἐπέληθε καὶ ποιά τις τάξις ἐν αὐτῇ τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὁλοφανεθῆσα ὕστερον καὶ αὐτῇ ἐπὶ τῶν ἐνδοξῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, καὶ οὐδὲν πλέον. Αἱ σχέσεις τοῦ χασάπην καὶ τοῦ λόρδου ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔμειναν αἱ αὐταί. Ἡ κατὰ ζῆρᾶν συγκοινωνία ἀδυστάτη, ἡ κατὰ θάλασσαν ἐλλιπεστάτη ἡ τύχη τῶν συστημένων ἐπιστολῶν ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν κατεπειγουσῶν ἢ μὴ ἀναγκῶν τοῦ καταγεμένου ὑπαλλήλου. Ἐ-

θρόδονεν ἡ ἐξόφλησις ἐνταλματικῶν τοῦ ἡνοῖγε δύο τρεῖς συστημέναις. Ἐχάνεν εἰς τὰ χαρτιά; Παρβιάζε τέσσαρας πέντε χορηγοφόρους; Ἐπρόκειτο νὰ θυσιασθῆτε τὴν ἐρωμηνν του; Κατέφευγαν εἰς τὸν ἀπόπατον, ὅπου ἐρίπτοντο αἱ παρβιασθεῖσαι βούλλαι μετὰ τῶν ἐπιστολῶν καὶ ἐκρατοῦντο μετ' εὐλαθείας τὰ χρήματα.

Κατὰ τίνος δὲ ἐναυάγησαν οἱ κύριοι Πιερὰρ Μανσόλας καὶ Τρικούπης; Κατὰ τοῦ ὑπερηφάνου βραχου, κατὰ τῆς ἀδυσωπῆρου Σκύλλας, καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἄρρενα, κατὰ τοῦ ἀδυσωπῆτου Σκύλλου, τοῦ βουλευτοῦ! Τίς διορίζει τοὺς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους; Ὁ βουλευτής. Εὐρέστε πῶθεν κυρίως, ἐν Αἰσθρίᾳ τοῦλάχιστον καὶ ἐν Γερμανίᾳ, στρατολογεῖντο οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταχυδρομείου; Μεταξὺ τῶν ἀποσφίτων τῶν λεγομένων Πραγματικῶν Σχολῶν, τῶν ὁποῖων ἂν ἴδῃ τις, ὡς ἡμεῖς εἶδομεν ἐν Τεργέστη τὸ χιμικὸν Ἐργαστήριον, τὸ Ἐργαστήριον τῆς Φυσικῆς καὶ τὸ Φυσικοῦστορικὸν Πανεπιστήμιον, περιέρχεται εἰς ἀμφιβολίαν ἂν εἰς πραγματικὸν Γυμνάσιον ἢ Πανεπιστήμιον εὐρίσκειται. Πῶθεν δὲ λαμβάνονται οἱ ἡμέτεροι ταχυδρομικοὶ; Ἀμφιβάλλομεν ἂν πρέπει νὰ ξαύρουν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. Ὁ εὐνοούμενος τοῦ βουλευτοῦ θὰ γίνῃ ὑπάλληλος, εἴτε θέλει εἴτε δὲν θέλει ὁ κ. Μανσόλας; ὁ ἀναπτύξας δεξιότητά τινε, ὁ ἀποκτήσας πείραν, θὰ παυθῇ, διότι τὸ θέλει ὁ κ. Βουλευτής; ὁ ἀναδειχθεὶς εἰδικῶς εἰς μίαν ὑπηρεσίαν θὰ μετατεθῇ εἰς ἄλλην, διότι θὰ τὸν ὑποσκελιῇ ὁ εὐνοούμενος τοῦ βουλευτοῦ; ἀδιάφορον ἂν εἴποι αὐτοὶ οἱ εὐνοούμενοι συμπῆξιν νὰ ἦναι ἀμαθεῖς, σκατοὶ, χονδρακέφαλοι καὶ ἐπὶ πάντι τούτοις περιπαθεῖ; κωνηγοὶ τῶν συστημένων ἐπιστολῶν. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πάλιν ὁ κρεοπώλης, ὁ κερφεζῆς, ὁ παντοπωλῆς, ὁ ταβερνιάρης διορίζονται συγχρόνως καὶ ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται. Ἐν ἡδυνάμεθα ἐκ τοῦ Ἑπτανησιακοῦ στοιχείου καὶ διὰ τῆς συστάσεως σχολῆς ταχυδρομικῶν δοκιμῶν καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς διεθυντοῦ, δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ διὰς τὰς ἐν Ἑυρώπῃ γενομένας ταχυδρομικὰς προόδους, νὰ σθάσωμεν οὐχὶ τὴν Αὐστρίαν, οὐχὶ τὴν Ἀγγλίαν, εἰς τὴν τελεσιότητα, ἀλλὰ τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν αὐτὴν, ἐν τούτοις τίποτε ἐξ ὧν αὐτῶν δὲν θὰ γίνῃ ταχυδρομικῶς θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ ὤμεν βάρβαροι, ἡ δημοσιογραφία θὰ φυτίζῃ, τὸ ἐμπόριον θὰ περιστοιχίζηται ὑπὸ δυσκολιών, οἱ ξένοι θὰ μᾶς ὑβρίζουν, ἡ συγκοινωνία δὲν θ' ἀναπτύσσεται, διατί; διότι ξιφηφόρος καὶ πελεκυφόρος καὶ ῥοπαλοφόρος ὁ βουλευτής ἐπὶ τῆς φιλίας τοῦ Κράτους ἰστάμενος θ' ἀπειλῇ πᾶσαν ταχυδρομικὴν τακτοποίησιν, πᾶσαν ταχυδρομικὴν μεταρρυθμίσιν, καὶ ὁ κ. Τρικούπης πτήσεων καὶ ὑποτρέμων θὰ ὑποχωρῇ δίδων τόπον τῇ ὄργῃ, τόπον δηλαδὴ τῷ βουλευτῇ!

Αἱ φιλικαὶ γεννοῦν τὰ κακουργήματα! Διατί θὰ φοβηθῇ τὴν φυλάκισιν ὁ θέλων νὰ κτυπήσῃ, νὰ τραυματίσῃ, νὰ βιάσῃ, νὰ κλέψῃ, νὰ δολοφονήσῃ; Ὁ εὐρὴ ἐκεῖ συντρόφους, φίλους, τῆς καρδιάς καὶ τοῦ χαρακτῆρός του, ὁ εὐθυμῆ καθημερινῶς, τὸ μπισσοῦκι στὸ χέρι, τὸ γκιουβέτσι στὸ ποῦρνο, θὰ παύσῃ ἐργαζόμενος, θὰ ἔχῃ τὴν κάμαν του διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, θὰ ἔχῃ τὰς ἡδονὰς του, τοὺς εἰλωτάς του, τοὺς τρέμοντας αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ διασκεδάσῃ καλὰ καλὰ, θὰ ἀθωωθῇ διὰ τοῦ βουλευτοῦ του, ἢ ἀπὸ χάριτος εἰς χάριτα θὰ ἐξέλθῃ ταχύτερον ἀφ' οὔτι ἐραντάσῃ.

Αἱ φυλακαὶ γεννοῦν τὰ κακουργήματα! Καὶ τὰ κακουργήματα ἐπλημμύρησαν ἐν Ἑλλάδι. Οὐδαμοῦ ἡ ζωὴ εἶναι τόσον ἐφθηνή ὡς παρ' ἡμῖν. Σκοτόνεσαι διὰ μίαν πεντάραν, ὡς ἐσκοτώθῃ ἐν Ἀθήναις ἅμα τῇ μεταβολῇ τοῦ Νομισματικοῦ συστήματος; ἐντιμὸς οἰκογενειάρχης, ὁ διεθυντής τοῦ κερφειοῦ τῆς Δανιμαρκείας διὰ δύο λεπτά. Καὶ οὐδαμοῦ ἄλλου ἡ ζωὴ εἶναι τόσον πολυτίμητος ὡς ἐν Ἑλλάδι, τῇ τόσον ἀραιῶν πληθυσμῶν ἐχούσῃ, πολιτικῶς δὲ διὰ τοῦτο καὶ κα-

νωνικῶς καθυστεροῦσα πολὺ τῶν ἄλλων γειτονικῶν κρατῶν.

Ἴδου δὲ τελευταίως ἀνακαλυφθὲν ρεῖμα μεταναστεύσεως διὰ τὸν Νέον Κόσμον ἐκ Πελοποννήσου ἰδίως, ἐν παχυλωτάτῃ ἀγνοίᾳ τῶν κυβερνῶντων ἡμᾶς, προσαυζάνον τὸ ἄλλο ὀλέθριον ρεῖμα ἑλληνικῆς ἀειφυγίας διὰ τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Ρουμανίαν, τὴν δυτικὴν Ἑυρώπην. Δὲν νομίζετε ὅτι μία μεγάλη αἰτία τῆς μεταναστεύσεως ταύτης καὶ τῆς ἐρημώσεως ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' οὗ τὰ ἡμερομίσθια εἶναι τόσον ὑψηλὰ εἶναι καὶ ἡ κατάστασις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι, εὐνοούσης καὶ πληθυνούσης τὰ κακουργήματα; Τίς ἔχει ὕψιστον νὰ μείνῃ ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ σκοτόνῃ ἢ νὰ σκοτόνηται; Καὶ ὅμως τὸν κίνδυνον τοῦτον διατρέχει καθ' ἑκάστην στιγμὴν πᾶς κάτοικος. Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἤρξατο σχηματιζόμενον ρεῖμα ἀηδίαζόντων, τὸ ὁποῖον φεύγει τὸν κυανὸν οὐρανὸν μας, ὁ ὁποῖος ὑποκρίνεται καὶ αὐτός, διότι κυρίως ἔδει νὰ εἶναι πορφυροῦς.

Τίς δὲ ὁ ἀγρυπνος φύλαξ τῶν κακουργημάτων; Ὁ βουλευτής, διότι δι' αὐτῶν καὶ ἐν αὐτοῖς ἐξασκεῖ ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐπιρροήν του! Τίς ὀπλισμένος μέχρις ὀδόντων ἐμποδίζει πᾶσαν ποινικὴν ἐπὶ τὰ πρόσω μεταρρυθμίσιν; Ὁ βουλευτής. Τίς ἐματαιώσας καὶ τὰς ἐλαχίστας γενομένας ἐπὶ τῆς τριετοῦς Κυβερνήσεως Τρικούπη ἀποπέρας πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ; Ὁ βουλευτής. Τίς θὰ τὰς ἐμποδίσῃ καὶ ἐπὶ τῆς νέας προϋπουργίας τοῦ ὑπερόχου πολιτευτοῦ μας; Ὁ βουλευτής.

Παραλείπω πόσον κέρδος θὰ εἶχε τὸ Κράτος ἐάν εἰσῆγετο ἡ καταναγκαστικὴ ἐργασία ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐν Ἰταλίᾳ αἱ πλείεσαι τῶν λινοστολῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ κατασκευάζονται ἐν ταῖς φυλακαῖς διὰ τίποτε. Ἀλλὰ τοιαῦτα σκέψεις εἰσι πολυτέλεια διὰ τὴν Ἑλλάδα. Προσοχὴ μὴ μᾶς ἀκούσῃ κανεὶς βουλευτής!

Δὲν ἀρκοῦσι τὰ παραδείγματα ταῦτα, ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι ἐνόσω ἀντὶ τοῦ βασιλέως, ἀντὶ τοῦ νόμου, ἀντὶ τῆς κυβερνήσεως, κυριαρχεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ κακοποιὸς αὐτῆς δαίμων ὁ καλούμενος βουλευτής, ὅτι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν διοικήσιν καὶ ὅτι ἄνευ διοικήσεως πεφωτισμένης, κραταιᾶς, φιλονόμου, προοδευτικῆς, μεταρρυθμιστικῆς, ἀδύνατον νὰ γίνωμεν Κράτος, ἀδύνατον νὰ γίνωμεν ἔθνος;

Καὶ ὅμως τὸ θέμα εἶναι ἀνεξάντλητον. Ὁφείλομεν νὰ προχωρήσωμεν.

Ἐπὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀνηγγέθη καὶ ἐνταῦθα ἐπισήμως ὅτι ὀυπότῶν πέντε Ἑυρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐπιβλήθει εἰς τὰ παράλια ἡμῶν ἀποκλεισμός ἤρθη καὶ ὅτι συνεπῶς ἀπεκαθίστατο ἡ ἐλευθερία τοῦ εἰσπλου τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου. Ταυτόχρονως τὰ ὑπὸ τὰ στόμια τῶν πυροβόλων τοῦ θωρηκτοῦ «Σούμπερπ» κρατούμενα πλοιάρια, τὰ συλληφθέντα ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, ἀφέθησαν ἐλεύθερα ἀποδοθέντα εἰς τοὺς κυβερνήτας των καὶ ἕκαστον ἠνοίχθη εἰς τὸ πέλαγος, ἄλλην λαβὸν διεύθυνσιν. Τὴν νύκτα δὲ τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν, τὸ θωρηκτὸν «Σούμπερπ», ὅπερ ἐτήρει τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, ἀπῆρ-θεν καὶ τὴν πρῶταν οὐδαμοῦ ἐφάνετο πλέον. Ἄπαντες οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν ἀληθῆ ἠσθάνθησαν ἀνακούφισιν ἐπὶ τῇ ἄρσει τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὡς καὶ ἐπεκάθητο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῶν τὸ θωρηκτὸν μεθ' ὅλου τοῦ ὄγκου καὶ βάρους του. Ὁφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐξ ὧν τῶν ἀδικῶν καὶ καταθλιπτικῶν μέτρων ἄτινα κατὰ καιροὺς δυσμενεῖς πρὸς τὴν Ἑλλάδα δυνάμεις κατ' αὐτῆς ἐξήσκησαν, ὁ τελευταῖος ἀποκλεισμός κατέβλησε πλειότερον τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ὅτι βαρύτερα θὰ ἐγκαταλείπη εἰς τὴν ἀνάμνησιν

του τόπου τῆς ἡγῆς τῆς ἀδικίας του. Ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ τὸ ἔθνος εἶδε περιυβριζομένην τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ προσβαλλομένην τὴν φιλοτιμίαν του ἀνεμνήσθη δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, ἃς ἐνόμιζεν ὡς οἰχομένας πλέον ἀνεπιστρεπτί. Βίβον ἤμιν οἱ ξένοι καὶ πολλοὶ ἡμεδαποὶ πρὸς παρηγορίαν, ὅτι δὲν ἐξουτελιζοῦ τὴν ἀξιοπρέπειαν Κράτους μικροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὁ κατ' αὐτοῦ ἐξασκούμενος καταναγκασμὸς ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν μεγάλων· ἀλλ' ἡ παρηγορία τῶν αὐτῶν δὲν ἐξήρκεσε ν' ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς συλλογισμένης μερίδος τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀλλογενῆν ἰδέαν ὅτι, Κράτος πληρὸν τοῦς ὄρους καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς του, κακτημένον δὲ τὸν σεβασμὸν τοῦ κόσμου, διὰ συντόνου καὶ ἐνδεδελεγοῦς ἀγαθῆς πολιτείας, ὅσον μικρὸν καὶ ἀσθενὲς καὶ ἀν ἦνε, δὲν ἀποβαίνει ποτὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς σκληρᾶς ἀδικίας οἰουδήποτε ἰσχυροῦ· ὅτι Κράτος σεβόμενον ἑαυτὸ, καθιστᾷ ἑαυτὸ σεβαστὸν καὶ ἀπαραβίαστον παρὰ πᾶσιν, ἐγγύθις δ' ἀσάλευτος τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀξιοπρέπειας τοῦ ὑπάρχει ἢ περὶ αὐτοῦ ἀγαθὴ γνώμη τοῦ κόσμου, ἧτις ἐπιβάλλει τὸν σεβασμὸν καὶ εἰς τοὺς ποληροτέρους ἰσπετεριστὰς τοῦ δικαίου του. Καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν εἶδε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν ἐξουτοῦ ἡλαττωμένην θέσιν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦκόσμου καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ ἄλλως τὴν ταπεινώσιν ἢ ἐπ' ἐσχάτων ὑπέστη ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἢ ὡς ῥάπισμα κατὰ τοῦ ἀκανονιστοῦ καὶ ἀσυνέτου πολιτικοῦ βίου του. Ἄρα γε τὸ ὀδυνηρὸν τοῦτο πάθημα θὰ γίνῃ ἡμῖν σωτήριον διδάγμα; Ὁ ἀέχωμεν ἴσως τὴν δύναμιν ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὰς αἰτίας καὶ τὴν πηγὴν του, ἀφίνοντες πλέον κατὰ μέρος τὰς κατὰ τῆς προσηγομένης ἡμῖν ἀδικίας καὶ ὑβρεως μεμψιμοιρίας; Ἀλλοίμονον εἰς τὰ ἔθνη ἐνεῖνα ἅτινα οὐδὲν ἀρῶνται ἐφόδιον σωφρονεστέρης πολιτείας ἐκ τοιοῦτων παθημάτων καὶ ἐὰν τὰ παθήματα ταῦτα δὲν ἀποβαίνωσιν αὐτοῖς ἀφειρητῆρα συνωτερότου βίου καὶ ἀσφαλεστέρης πολιτείας. Ὄταν ἐν ἔθνος ἐν τῇ σκληρᾷ σχολῇ τῶν δοκιμασιῶν, δὲν ἀποβάλλῃ, ὡς ἐν κολυμβήθρα, τὸν ῥύπον τῶν κακιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν ἐλαττωμάτων, οὐδὲν μέσον εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐξαγίσῃ καὶ ἀποκαθάρσῃ αὐτὸ ἐκ τῆς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος. Μὴ πλανώμεν ἑαυτοῦς; ἢ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τελευταία στάσις τῆς συνουσιμένης Εὐρώπης θεοσεβείας ν' ἀποδοθῇ ἐν μέρει εἰς τὴν κατάχρησιν τῆς δυνάμεως τοῦ ἰσχυροτέρου, κατὰ τὸ πλείστον ὅμως εἰς τὰ ἴδια ἡμῶν πταίσματα.

Ἦδη μετὰ τὴν παρέλευσιν καὶ τῆς νέας ταύτης δοκιμασίας, καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν νὰ ἀνομολογήσωμεν δημοσίᾳ τὴν ἠπίοτητα μετ' ἧς ὁ ἀξιοτίμος Κυβερνήτης τοῦ Ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ «λούμπερπ» διεξήγαγε τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου καὶ τὴν εὐγένειαν δι' ἧς κατέστησε τὸ σκληρὸν τοῦτο μέτρον παρ' ἡμῖν ἦτον ἐπώδυνον. Ἄπαντες οἱ πλοίαρχοι καὶ τὰ πληρώματα τῶν συλληφθέντων παρ' αὐτοῦ πλοιαρίων, τῶν ἀποπειραθέντων τὸν παραβίασμον τοῦ ἀποκλεισμοῦ, μὴ φωνῆ ἀνομολογοῦσι τοῦ Κυβερνήτου τούτου, τῶν ἀξιοματικῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος, τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν καὶ τὰς περιποιήσεις ἃς παρ' αὐτῶν ἔτυχον· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι κατ' ὄν τρόπον διεξήγαγε τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ παρ' ἡμῖν ὁ εὐγενῆς ἐκείνος Βρετανός, προσέβαλε κατὰ τινα βαθμὸν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ἢ δὲν ἐσεβάσθη τὸ ἄλλος τοῦ τόπου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ μεγάλου ναυτικοῦ ἔθνους, ἐπιτελῶν ἔργον τόσον ἀδικον καὶ σκαιὸν ἐν τῇ ὑποστάσει αὐτοῦ, κατέστησεν αὐτὸ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἦτον ὀδυνηρὸν καὶ ἐξουτελιστικόν, διὰ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματός του καὶ διὰ τῆς καλοκαγαθίας τοῦ χαρακτῆρος του, ἢν ἀνομολογοῦντες ἐπιτελούμεν ἔργον δικαιοσύνης καὶ εὐγνωμοσύνης.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ὡς εἶχε προαναγγελοῦ χθὲς ἐτελέσθη ἐνταῦθα

καὶ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβλητικῶν μνημῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς Θεσσαλικῶς ὁδοῖς πεσόντων ἀξιοματικῶν, καὶ ὑπεξιοματικῶν καὶ στρατιωτῶν κατὰ τὰς τελευταίας πρὸς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν συγκρούσεις. Οὐδέποτε ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διεξήχθη τελετὴ πανδημότερον ἔχουσα χαρακτῆρα καὶ καθολικωτέραν ὄψιν. Ἡ ἰδέα τοῦ μνημῶσιν τούτου, ὡς φόρος ὀρειλόμενος εἰς τοὺς διασώσαντας τὴν τιμὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὄπλων διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματός των, ἀντεπεκρίνετο τόσον πληρέστατα εἰς τὰ αἰσθήματα τῆς πόλεως, ὥστε αὐτὴ σύσσωμος καὶ ὡς εἰς ἀνθρώπος ἐφιλοτιμήθη ν' ἀνυψώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν περιωπὴν τῆς καὶ νὰ περιάψῃ αὐτὴ ὄλην τὴν ἱερότητα ἐκείνην ἧτις προσδίδει εἰς τὰς μεγάλας τῶν λαῶν συγκινήσεις. Οἱ σχόντες πρῶτοι τὴν ἰδέαν τοῦ μνημῶσιν τούτου καὶ οἱ διενεργούντες τὰ τῆς τελέσεως αὐτοῦ, ἀπεχώρησαν λεληθῶς τῆς ἐνεργείας, ἢ δὲ πόλις ἐν συνόλῳ καὶ ἕκαστος τῶν ἰδιωτῶν ἰδίᾳ, ἀνέλαβον νὰ καταστήσωσι αὐτὸ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἰδέαν ἧτις τὸ ἐπέσειε καὶ πρὸς τὰ αἰσθήματα ἅτινα κατέχουσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ μνημῶσιν τοῦτο δὲν εἶλεται ἀρχὴ ἢ ἰδιωτικῆς, σωματικῆς ἢ οἰκογενεῖας, ἀλλὰ τὸ ἄλλος ὀλοκλήρου τῆς πόλεως ὅπερ διέδραμεν δι' ὀλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ σώματος αὐτῆς. Οὐδεὶς ὑστέρησεν ἐν τῇ ἐκτίσει τοῦ ὀρειλομένου εἰς τὴν μνήμην τῶν γενναίων ἀνδρῶν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης, οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἰδιῶται, οὔτε συντεχνίαι καὶ σύλλογοι, οἷοι πάντων τὰ αἰσθήματα ἦσαν εἰς ἐν αἰσθημα, τὸ αὐτὸ ἄλλος, ἢ αὐτὴ συγκίνηση· διὰ τοῦτο ἐν τῷ μνημῶσιν τούτῳ ἴδωμεν τὴν πανδημότερον τελετὴν ἐξ ὅσων ἐτελέσθησαν ποτὲ παρ' ἡμῖν καὶ ἠεθάνθημεν τὴν καθολικωτέραν ἰδέαν ἐνωποῦσαν ὄλην τὰς καρδίας καὶ τὴν διάνοιαν. Εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι οἵτινες, ἔστω καὶ διὰ τοῦ θανάτου των, δύναται ν' ἀδελφοποιήσωσι τὰς καρδίας ἐνὸς λαοῦ καὶ νὰ ἐξεχωρίσωσιν ἐν αὐταῖς αἰσθήματα τόσον ἅγια, τόσον τυροσεφᾶ!

Ἀπὸ πρῶτας τῆς χθὲς ἢ πόλις ἡμῶν καίτοι ἐν ἡμέρᾳ ἐργασίμῳ, προσέλαβον ὄψιν ἐπισημοστάτης ἐορτῆς. Τὰ καταστήματα καὶ ἐργαστήρια ἔμειναν κεκλεισμένα πᾶσα δ' ἐργασία εἴτε ὑπὸ στέγην εἴτε ἐν ὑπαίθρῳ διεκόπη τελείως καὶ τοῦτο ἀνευ οὐδεμιᾶς παροτρύνσεως ἢ εἰδοποιήσεως ἀπὸ πρῶτας δὲ πλῆθος ἀπειρον λαοῦ ἐν σοβαρότητι καὶ κατηφείᾳ, ἐπλήρου τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ αὐτοαγγελισμοῦ καὶ κατέκλυσε τὰς παρακειμένας ὀδοὺς καὶ πλατείας· εἰς τὴν τῆς Ἀμαλίας δὲ πλατείας συνήρχοντο οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα μετὰ τῶν σημαίων των, περιβεβλημένων διὰ πενθίμων πέπλων καὶ τῶν λαμπρῶν καὶ πολυτελῶν στεφάνων των. Ἐν τῷ ναφ, καταμέστω λαοῦ, ποῖν τῆς ἐπιμνημοσύνης ἀκολουθίας ἐτελείτο ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ κλήρου τῆς κἀτω καὶ ἄνω πόλεως, φιλοτιμῶς προσελθόντος καὶ χοροστατοῦντος τοῦ ἱεροκλήρου τοῦ νομοῦ ἡμῶν κ. Ἀνθίμου Ἀναγνωστοπούλου, μεγαλοπρεπῆς λειτουργία, ἀνεγείρετο δὲ παρὰ τὰς θαμναῖδας τοῦ ἱεροῦ βήματος ἐπὶ ὑψηλοῦ ἱκρίου, ἀρχαιστάτου τὰς γραμμάς καὶ καλλιτεχνωτάτου τὴν διακόσμησιν, λαμπρῶν καὶ πολυτελῶν κενοτάφιον, ὅπερ ἐπέστερον ἐκφραστικὰ σύμβολα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ δάφνης στέφανος. Τοῦτο ὡς καὶ πᾶσαν τὴν διακόσμησιν τοῦ ναοῦ, γενομένην μετ' αἰσθηματος καὶ φιλοκαλίας, ὀφείλομεν εἰς τοὺς ἀτρυτούς κόπους καὶ τὴν καλαισθησίαν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν μηχανικοῦ κ. Σ. Τζέτζου.

Ὀλίγον ποῖν τῆς ἐπιμνημοσύνης ἀκολουθίας οἱ κώδωνες ὄλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως ἤχησαν πενθίμως, ἤρξαντο δὲ προσερχόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἅπασαι αἱ ἐνταῦθα πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καταλαβοῦσαι θέσεις παρὰ τὸ ἱερίον ἔξωθεν δὲ τοῦ ναοῦ παρετάθη ἀρκούσα στρατιωτικὴ δύναμις. Ἐπιβλητικότερα καὶ λίαν συγκινητικὴ ἐγένετο ἡ εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσέλευσις τῶν διαφόρων συλλόγων καὶ σωματείων οἵτινες ἐξεκίνησαν ἐκ τῆς Πλατείας «Ἀμαλίας.» Ἄπαντες οἱ Σύλλογοι οὔτοι ἐν μακρᾷ σειρᾷ καὶ

κατὰ διακεκριμένους ὀμίλους ἔβαινον βραδεί ὄνηματι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὸ τὸν ἦχον πενθίμων ἐμβατηρίῳ τῆς μουσικῆς, ἐν τάξει δὲ καὶ σοβαρότητι ἐπιβλητικῇ, φέροντες ἕκαστος τὴν ἰδίαν σημαίαν κεκαλυμμένην πενθίμῳ πέπλῳ καὶ ἰδιαίτερον λαμπρῶν στέφανον, μεταξὺ τῶν ὀπίστων διεκρίνετο ὁ ὑπερμεγεθὴς καὶ πολυτελής στέφανος τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν Ἰταλῶν, φερόμενος ἐπὶ ἀνοστολιστοῦ φορέου. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ κατετίθεντο παρὰ τὴν θάσιν τοῦ ἱκρίου, μετ' ἐκφραστικῆς σιγῆς, καὶ ἄλλοι ἐπίσης πολυτελεῖς στέφανοι ἄλλων συλλόγων ἀτόμων καὶ οἰκογενεῶν.

Τὴν 9ην ὥραν ἤρξατο ἐν μέσῳ βραδυτάτης συγκινήσεως ἡ ἐπιμνημοσύνης ἀκολουθία, τελεσθεῖσα ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς πόλεως, πολλὰ δὲ κατελείβωσαν δάκρυα καὶ εἰς ὄλους μας ἠνώσπαλμοι, καθ' ἢν στιγμὴν ὁ σεβαστὸς Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀνθίμος Ἀναγνωστοπούλος, δι' ἐπιβλητικῶν, ἀλλὰ προφανῶς συγκινηθέντος τόνου φωνῆς, ἐμνημόνευσε καὶ ἐδέχθη ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν τοῖς μεθορίοις. Ἦν συγκινητικὴν ταύτην τελετὴν ἐπέσπεψεν ὁ εὐχλωττος λόγος τοῦ κ. Ἡλ. Βλαχοπούλου, δι' οὗ ὁ εὐφραδῆς ἱεροκλήρῳ ἐξήρε τὴν ἀρετὴν τῶν θανόντων, τὸ τέλος δ' αὐτῆς ἀνήγγειλε τῇ πόλει, ἢ διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὀδῶν αὐτῆς παρέλασις καὶ αὐθις τῶν συλλόγων καὶ σωματείων μετὰ σημαίων ἀναπεπταμένων πλέον καὶ ὑπὸ τὸν ἦχον θουρίων ἐμβατηρίων.

Ποίας ἐντύπωσης ἀπεκοίσαμεν ἅπαντες ἐκ τῆς τελετῆς ταύτης δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς· ἕκαστος ἃς ἐρωτήσῃ τὴν καρδίαν του καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρῃ τὴν ἀπάντησιν. Οὔτε θὰ εἴπωμεν πόσον ἡ πόλις ἡμῶν ἐγένετο ἄξια ἐπαίνου τελοῦσα ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τὸν φόρον τῆς, πρὸς τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν αὐταπαρνήσιν. Ὁ εἴπωμεν μόνον ὅτι μόνον τελεταὶ ἐπιβαλλόμενα ἐκ τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς καρδίας τοῦ λαοῦ, δύναται νὰ προσλάβωσι τὸν καθολικὸν τύπον τοῦ μνημῶσιν τῆς χθὲς καὶ μόνον ὅτι προσέρχεται ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐνεργείας ἀποβαίνει ἐν πᾶσιν ἀμειπτον.

Ἐὰν δὲν ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐλθέσει ἰδίᾳ ἕκαστον τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς, τὸ ἐπράξαμεν, διότι γνωρίζομεν ὅτι οὔτοι ἠργάσθησαν ὑπέκοντες εἰς μόνον τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος· δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἢν ἐνεποίησε παρὰ πᾶσιν ἡ συμμετοχὴ ἢν ἔλαβον εἰς τὰ τῆς πανδήμου τελετῆς ταύτης αἱ ἐνταῦθα παροικίαι τῶν Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν, ἐκείνη μὲν διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν Ἰταλικοῦ συλλόγου, τοῦ προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ ἐλευθεροφρονος κ. Ἡρ. Τζούκολη, αὐτὴ δὲ διὰ τῆς ἀγαπητῆς οἰκογενεῖας Ἀμβουργεν. Εὐγνώμων ὁ τόπος πρὸς τοὺς εὐγενεῖς τούτους ξένους, οὐς ἐσυνείθεος νὰ βλέπῃ συμμερίζομενος πάντοτε τὰς πικρίας καὶ τὰς εὐφροσύνας του, εὐχαριστεῖ αὐτοὺς ἐν συγκινήσει ἐπὶ τοῖς χθὲς ἐκδηλωθεῖσιν αἰσθήμασιν αὐτῶν, ἅτινα μετριάξουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τὴν πικρίαν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀδικίας τῶν κυβερνήσεων των, πρὸς ἃς οὐδέποτε ἐσυγχύσαμεν αὐτοὺς.

Πλὴν τοῦ λόγου τοῦ ἱεροκλήρου κ. Ἡλ. Βλαχοπούλου δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ν' ἀκουσθῇ ἕτερος, οὐδὲ ν' ἀπαγγελθῶσι προσφωνήσεις κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν διαφόρων στεφάνων. Δημοσιεύομεν ἐν τούτοις μίαν ἐξ αὐτῶν λίαν ἐν τῇ ἐκφραστικῇν περιεκτικότητι αὐτῆς, ἢν προέθετο ν' ἀπαγγείλῃ ὁ κ. Γεωρ. Τζίνης καταθέτων τὸν στέφανον τῆς οἰκογενεῖας Τζίνης, συγκεφαλαιούσαν ἐν ἑαυτῇ πᾶν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐδῶντο νὰ βεθῇ.

«Εἰς οἰωνὸς ἀριστος, ἀμύνησθαι περὶ πάτρης.» ἀπλήρης ἐθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ συντριβῆς ἀλγούσης καρδίας καταθέτομεν πρὸ τοῦ κενοτάφιου τούτου, ὁ ἱεραὶ σκαιὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, τόνδε τὸν στέφανον, σύμβολον δόξης καὶ νεότητος, ἐλάχιστον δὲ σημεῖον ἀπέθρου εὐγνωμοσύνης.

πύκνους πρὸς ἀγνῶ τῆς φίλης Ἑλλάδος τέκνα. Ἀγῆ-
ρως ἔστω ἡ μνήμη Ἰμῶν.

Σημειούμεν τέλος, ἵνα συμπληρώσωμεν τὰ τῆς
τελευτῆς τῆς χυθῆς, τοὺς καταθέσαντας στεφάνους
σὺν ταῖς ἀπειρωτικαῖς αὐτῶν ἐπιγραφαῖς.

Οἱ ἐν Πάτραις Ἰππεῖσιν.— Τοῖς ἐν συνόροις
πεσοῦσι.

Ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Πατρῶν α' Ἐρμῆς.—
Φέρον τιμῆς τοῖς πεσοῦσιν.

Ἡ ἐν Πάτραις Χωροφυλακὴ.— Τοῖς ἠρωϊκῶς
ἐν ταῖς συνόροις πεσοῦσι.

Οἰογένεια Τζίνη.— Εἶς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύ-
νησθαι περὶ πάτρης.

Ὁ Ἐμπορικὸς καὶ Βιομηχανικὸς Σύλλογος
α' Πάτραις.— Τοῖς πεσοῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς τι-
μῆς.

Σωματεῖον ἡ α' Ἀγαθὴ Ἀδελφότης.— Τοῖς ὑ-
πὲρ πατρίδος ἐν ταῖς συνόροις πεσοῦσι.

Ὁ Ἰταλικὸς Σύλλογος.— Τιμῶν τὴν μνήμην
ἀδελφῶν ἐν παθῆμασι καὶ δόξῃ.

Τὸ περιοδικὸν αὐτῶν.— Τοῖς ἠρωϊκῶς πε-
σοῦσι.

Οἱ Πατρεῖς Φοιτηταί.— Τοῖς πεσοῦσι.

Σωματεῖον Ἀλληλοβοηθείας ἁγίου Γεωργίου.—
— Τοῖς ἐν συνόροις ἠρωϊκῶς πεσοῦσι.

Οἰογένεια Ἀμβουργερ.— Τοῖς ἀγωνισαμένοις
τὴν καλὴν ἀγῶνι.

Ὁ Καλαβρυτινὸς Σύλλογος α' Λαῶνα.— Τοῖς
πεσοῦσι.

Ὁ ἐν Πάτραις Σύλλογος Ἀλληλοβοηθείας ἡ
α' Οὐμόνια.— Τοῖς ὑπὲρ πατρίδος ἠρωϊκῶς πε-
σοῦσιν ἐν ταῖς συνόροις.

Ὁ Πανελληνίος Θίασος (μετ' ὤραιων στίχων).
Τὸ Σωματεῖον τῶν Κουρῶν α' Οὐμόνια.— Ἰ-
πὲρ τῶν πεσοῦτων ἐνδόξως ἐν μεθορίαις.

Σωματεῖον ἐν Λεβίκα ὁ ἁγιος Νικόλαος.—
— Τοῖς ἐν συνόροις πεσοῦσι.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν λίαν πρωτὴ
κατέρρευσαν τρεῖς ἀνώγειοι καὶ συνεχόμενοι οἰκίαι
κείμεναι εἰς τὴν συνοικίαν «Μαγουλαιίτικα» τῆς
ἀνω πόλεως Πατρῶν. Ἡ πτώσις τῶν ἐπὶ τῆς ἐκ-
τῆς πτώσεως μεσοτοιχοῦ τιμῆς τῆς μιᾶς, ἐξ αὐτῶν
ὅστις συμπαρέσυρε καὶ τὰς δύο ἄλλας. Εὐτυχῶς
οἱ ἐνοικοὶ μετὰ τῶν οἰογενειῶν τῶν δὲν εὐρίσ-
κοντο κατὰ τὴν στιγμήν τῆς καταπτώσεως ἐν-
τὸς τῶν οἰκιῶν, εἰ δὲ μὴ αὕτη θὰ ἔκαμνε θεβαίως
θύματα. Ἐντούτοις οἱ δυστυχεῖς ἰδιοκτῆται, πτω-
χοὶ καὶ ἐργατικοὶ οἰογενειάρχαι, ὑπέστησαν με-
γάλας ζημίας καὶ περιήλθον εἰς ἀθλιότητα, διό-
τι πλὴν τῶν οἰκιῶν τῶν, κατεστράφησαν καὶ τὰ
πραγματὰ τῶν καὶ εἰμειναι ἄστεγοι καὶ στερη-
μένοι τῶν πάντων. Οἱ γείτονες αὐτῶν καὶ οἱ γινώ-
ριμοὶ, μάρτυρες τῆς δυστυχίας τῶν καὶ συμπάσ-
χοντες ἐπ' αὐτῇ, σκέπτονται νὰ ζητήσωσι τὴν
συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν εἰς ἀνακούφισιν
τῶν παθόντων, ἀποτεινόμενοι εἰς τοὺς δυναμένους
νὰ τοὺς ἀνακουφίσωσι. Ἄδεν ἀμυβῶλλον ἐστὶν ἡ
πόλις ἡμῶν, ἥτις πάντοτε εἰς παρομοίας ἀλγεῖνας
περιστάσεις, ἐδέχθη εὐεργετικὴ καὶ φιλόφρωνος,
δὲν θὰ ὑστερήσῃ καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ, ἀλλὰ θὰ
σπεύσῃ ἀρωγὴ εἰς συμφορὰν ἐκ τῶν δεινότερων.

Τὴν 4 τοῦ Ἐπιότου μηνὸς Ἰουνίου ἡμέραν
τετάρτην καὶ ὥραν 8 π. μ. ἀρχοῦνται αἱ ἐπὶ
προβιβάσῳ γραπταῖς ἐξετάσεις τοῦ Α' Γυμνα-
σίου, τὴν δὲ 11 τοῦ αὐτοῦ ἡμέραν τετάρτην καὶ
ὥραν τὴν αὐτὴν αἱ προφορικαί, καὶ μετὰ τὸ πέ-
ρας τούτων αἱ ἐπὶ ἀπολύσει ἐξετάσεις.
(Ἐκ τοῦ γυμνασιαρχείου)

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ναυαγῆσαντος τὴν 10 Φεβρουαρίου
ε. ε. ἐν τῇ παραλίᾳ Καβαλικευτῶν ὄριον Γαργαλι-
άνων Ἰταλικὸν πλοῖον Bianchino Ναυαγισσεία
αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Διακηρύττει δεῖ.

Τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰουνίου ε. ε. ἡμέραν Κυ-

ριακὴν ἐν Πικραθενόπολει ἔξωθι τοῦ καφενείου τῶν
ἀδελφῶν Οἰκονομοῦ καὶ τοῦ κατακεκμημένου κατα-
στήματος τοῦ λιμεναρχοῦντος ὑποτελούνου Μαρα-
θουπολεῖς ἐκπονήθησαν παρ' ἡμῶν τὰ ἐξῆς
πράγματα διασωθέντα ἐκ τῶν σκευῶν τοῦ ἀνωτέρου
πλοίου καὶ τοῦ φορτίου αὐτοῦ, ἦτοι: δύο λεμβοὶ,
σχονίνα, ἀλυσίδες διαφόρου μεγέθους καὶ πάχους,
διάφοροι ἄγκυραι μικραὶ καὶ μεγάλαι, πέντε βαρέ-
λια, μία κλίμαξ, δύο δρυθοροφεία, εἰς κῶπαι, πα-
νία τοῦ πλοίου, πέντε φανάρια, διάφορα τὰλαι
ξύλινα καὶ σιδηρεῖα, τέσσαρα σίδερα δι' ἄγρην
δελφίνων, εἰς στατήρ (πλάστιξ) παλαιὸς, τριμά-
χια τινὰ κηρωτοῦ (μουσαῖα), διάφορα ξύλα, τι-
νάκια (πλάτα) 1040, γυδῖνοι 4100 μικραὶ καὶ
μεγάλαι, πλάκες λίθιναι, 13 μεγάλαι λεκαναὶ
λίθιναι, τρεῖς λίθιναι βάσεις ἐξώστου, κερκίαι
βεβλαμμένοι καὶ 218 ὑδροβόοι καὶ 150 λεκαναὶ
νεφιαταῖς, ὀροδοχεῖα 2,908, τραπέζια, κωμῆ,
κονσόλαι κωμοδίνα, γαρφεῖα, δουλάπαι μισοτή-
λαι με ψάθην, 231, Κουτία περιέχοντα θύνον
(τόνον) καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη καὶ ξύλα περιγυ-
φόμενα εἰς τὰς οἰκίας ἐκθέσει περὶ τῆς δικασ-
σεως αὐτῶν.

Ἡ ἐκποίησις θέλει γίνεαι εἴτε ὅλων τῶν πραγ-
μάτων ἁμῶν εἴτε μερικῶς, ὅπως κρινόμενον συμπε-
ρώτερον, ἀρχομένη δὲ τὴν 9 π. μ. ὥραν τῆς ἀνω-
τέρω ἡμέρας, θέλει ἐξακολουθήσει καὶ τὰς ἐπομέ-
ναις Κυριακῶς κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ὥραν.

Ἡ κατακύρωσις εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην
θέλει γίνεαι ἀμέσως, ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκρίνη ὡς
συμφέρουσαν τὴν προσεγενησομένην τιμὴν, ὃ δὲ
ἀγοραστὴς ὑποχρεοῦται πρὶν παραλάβει τὰ ἐκποι-
νησόμενα νὰ καταβάλῃ εἰς ἡμᾶς μὲν ἀμέσως τὸ
τιμῆμα καὶ τὰ κέραια δικαιώματα, εἰς δὲ τὸ
ὑποτελωνεῖον τοῦ τελωνειακοῦ καὶ δημοτικοῦ
φόρου.

Ἐν Γαργαλιάνοις τὴν 24 Μαΐου 1886.
Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν Πλαταμώδου
I. Γ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΗΣ
Ὁ λιμεναρχῶν δεκάτοχος
N. N. ΦΑΡΚΟΥΤΑΝ Σ.
Ὅτι ἀντίγραφον ἄκοιδες
Ἐν Γαργαλιάνοις ἀθημαῖον
Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν Πλαταμώδου
I. Γ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΗΣ.

Περὶ ληψίς ἀναφορῆς.

Ἡ Μαρία Π. Ἀντίσκη κάτοικος Πατρῶν, δια-
μένουσα δὲ ἐν Ἀθήναις διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἀπρι-
λίου ε. ε. ἀναφορᾶς τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν
ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν, ἠτήσατο διὰ τοῦ ἐν
αὐτῇ λόγου τὴν διαζευξίν τῆς ἀπὸ τοῦ συζύγου
τῆς Διόρου Νιανίρα, κατοικοῦ Πατρῶν, τὸ δι-
καστήριον δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 598 ε. ε. ἀπο-
φάσεώς του, διέταξε τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ δη-
μοσίευσιν τῆς ἀναφορᾶς.
Ὅθεν δημοσιευθῆτω ἡ παρούσα διὰ τινος τῶν
ἐνταῦθα ἐκδομένων ἐφημερίδων.
Ἐν Πάτραις τὴν 26 Μαΐου 1886.
Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΧΟΪΔΑΣ

ΕΙΔΟΘΗΚΗΣΕΙΣ.

Κατ' ἐντολήν τῆς Κυβερνήσεως ἡν εἶχον τὴν
τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσω ἐπὶ πολλὰ εἶη, γνω-
ρίζω ταῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι τῆς παραιτήσεώς μου
γενομένης δεκτῆς τὸ ἐνταῦθα προξενεῖον τῆς Δα-
νμαρκίας μένει κενόν· οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅθεν νὰ
λάβωσι τὴν θέσιν ταύτην παρακαλοῦνται ν' ἀ-
πευθῶνται τὰς αἰτήσεις αὐτῶν πρὸς τὸ ἐν Κο-
πενάγῃ ὑπουργεῖον τῶν Ἑξωτερικῶν πρὸ τῆς
πρώτης ἐλευσομένου Δευδόστου ε. ν.
Α. Α. Κρόδ.

Μαθητῆς Γ' τάξεως τοῦ γυμνασίου ζητεῖ προ-
γυμνάσεις ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἐξε-
τάσεων δηλ. εἰς διάστημα 25—30 περίπου ἡ-

μερῶν εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα. Ἑλληνικὰ, μα-
θηματικά, φυσικά, καὶ γαλλικὰ ἐπὶ ἀμοιβῇ, εἰς
πάντα ταῦτα διὰ μὲν τοὺς μαθητὰς τῆς β' τά-
ξεως τοῦ γυμνασίου καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο,
δραχ. ν. 30, διὰ τοὺς τῆς α' γυμνασίου δρ. ν. 25,
διὰ τοὺς τὸ σχολαρχεῖον δρ. ν. 20. Ἐπὶ ἰδιαιτέρεσσι
δὲ συμφωνίᾳ δέχεται καὶ προγυμνάσεις Λα-
τινικῶν. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυ-
τέον παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Κοζάκω ἐμπόρω ἢ παρὰ
τῷ ἰδίῳ, κατοικοῦντι ἐν συνοικίᾳ Μαρμάτου,
οἰκίᾳ Ἀνδροπούλου ἀπέναντι μεγάλης οἰκίας
Τσίππερ.

Γνωστοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου ἀπέ-
ναντι τῆς οἰκίας Ἰω. Δ. Λιμπεροπούλου καὶ τοῦ
φαρμακείου Α. Μανιάτη ἔχω μ. π. α. οὐ. λ. α. στε-
ρεῶ παντῶς εἶδους καὶ μεγέθους εἰς τιμὰς πολὺ εὐ-
θιμὰς καθόσον ἔπαυσεν πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ
εἶδους τούτου, ἔχω δὲ ὅλα τὰ εργαλεῖα τῶν ζευ-
γματοποιῶν καὶ μαρμακῶν εἰς τιμὰς συγκατα-
βατικὰς· ἐπίσης καὶ σούστια ἐπίπλων ὡς καὶ
χρότον πρὸς λεπτὰ 60 κατ' ἑκάτν.

I. ΜΠΕΡΑΠΣ.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΥΡΑΞΦΑΛΙΣΤ. ΕΤΑΙΡΙΑ
« O FORTUNE »
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1782
—(—)
Αἱ μέχρι τοῦδε πληρωθεῖσαι ἀποζημιώσεις
ὑπερβαίνουνσι τὰς Δραχμὰς
400,000,000
—(—)
ΠΡΑΚΤΩΡ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΜΠΙΡΚΦΕΛΔ
—(—)
Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἀναγνωρίζει τὴν δικαιο-
σύνην τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων.

LLOYD AUSTRO-UNGARICO
Γνωστοποιεῖται ὅτι συνστήθη νέα ἐβδομαδιαία
γραμμὴ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας τοῦ
Ἀύστρου Οὐγγρικοῦ Λόυδ ἐκ Κερκύρας διὰ Σαγιάδα
Πάργαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Μεσσηνίον καὶ Καρ-
θάγον.
Τὸ ἐπιτελοῦν τὴν γραμμὴν ταύτην ἀτμόπλοιον
ἀναχωρεῖ ἐκ Κερκύρας ἀπὸ πᾶσαν Τρίτην, ὥραν
11 π. μ. διὰ τοὺς ἀνωθεν λιμένας καὶ ἐπιστρέφει
διὰ τῶν ἰδίων προσεγγίσεων εἰς Κέρκυραν ἐκάστην
Παρασκευὴν τὴν 10 π. μ.
Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ ἀφίξιν αὐτοῦ εἰς
Κέρκυραν συνανιᾶται μετὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς
γραμμῆς Κορίθου.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ χρηματοδέ-
ματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον.
Ἐκ τοῦ Πρακτορείου τοῦ Αὐστρου Οὐγγρικοῦ Λόυδ.

Κληρωτὰς λαχῶν ἐνιαύσιον ἑσρατιωτικῆς
ὑπηρεσίας, ζητεῖ ν' ἀνταλλάξῃ μὲ λαχόντα
διετῆ τοιαύτην.— Ὁ ἐπιθυμῶν ἄς ἔλθῃ εἰς
τὸ τυπογραφεῖον μας.

Ἐνοικιάζεται τὸ παράλιον καφενεῖον ὑπὸ τῆ
ξενοδοχεῖον τῶν παρισίων, πλησίον τοῦ τελωνεῖου